

Pe scena de la capătul lumii...

Mariana Tasente

actrița anonimă își joacă rolul
respectând indicațiile Regizorale
își face semnul crucii de câte ori simte
(chiar de nu îi trece pragul casei prea des)
păzește cu strășnicie învățături
cu valoare redusă necruțător în timp
se zbate în rutina coliviei aparent deschise
într-o uitare de sine nesimțit de dureroasă
cândva era o stea în devenire
dar și-a pierdut strălucirea
vrăjitorul cel crunt (destinul)
a transformat-o în broscuță
merge în salturi așteptând
sărutul prințului ce va reinventa
basmul acela uitat de mult timp
(în care ea devine prințesa alintată
iubită și fericită până la adânci bătrâneți
și dincolo de ele)
în piesa asta știe că va rămâne broscuță
a început să scrie fără punct și fără virgulă
fără subiect și predicat
fără personaje principale sau secundare
lăsându-i pe alții să hotărască pentru ea
cum este oare să fii prințesă?